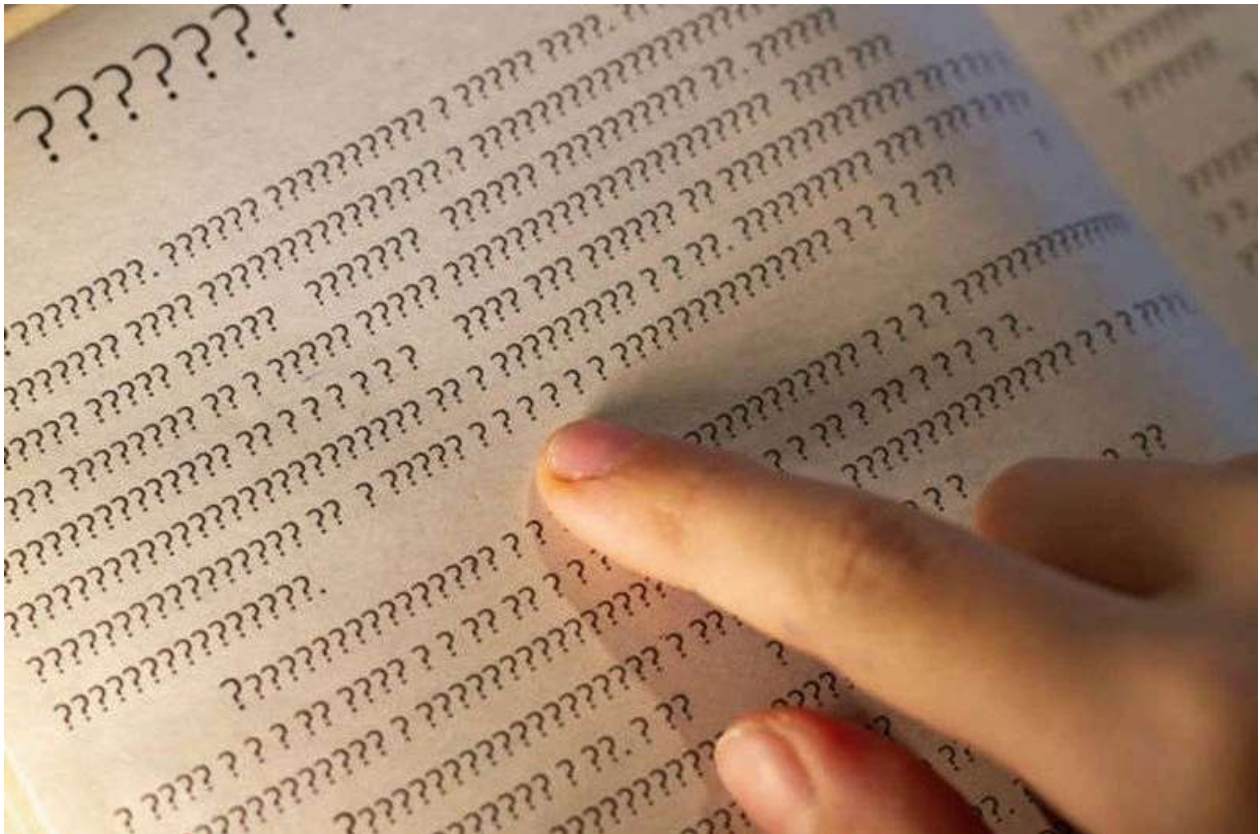

Disleksičare treba što više uključivati u rad grupe i poticati njihovo samopouzdanje

Autor/ica Saša Radusin Objavljeno: 29 studenog 2024 Tema: disleksija Disleksija u školi i društvu

StockCake/ilustracija

Kod učenika i učenica s disleksijom važno je imati na umu njihovo unutarnje, psihološko stanje, jer mnogi u školskom sustavu ne vide koliko su ta djeca ponekad slabijeg samopouzdanja. Iako su često vrlo inteligentni, marljivi i odgovorni, većina u razredu ili školi mogu ih smatrati lijenima ili ograničenima zato što premalo znaju o disleksiji i njezinim izazovima.

Uključenost i prihvaćenost u razredu i strah u odgovaranju pred grupom

Djecu s disleksijom u svojim razredima u kojima predaje fiziku i matematiku prepoznaje i zagrebačka nastavnica **Sanja** s kojom smo razgovarali o neposrednom iskustvu u radu sa disleksičnom djecom u nastavnom procesu.

Jesu li djeca s poteškoćama u učenju izdvojena iz razredne grupe? Kakvo je vaše iskustvo?

- Pa uglavnom nisu. Nastojim da se ne osjećaju izdvojenima u razredu. Iako imaju individualizirani pristup, potičem ih da sudjeluju u grupnim aktivnostima. Na taj način osjećaju se ravnopravnima. No, isto tako, primjećujem da se djeca s disleksijom drže sa strane, ne vole se isticati u razredu, tihi su. **Kod usmenih ispita u razredu ne osjećaju se ugodno** jer možda više od drugih, čak i kad su potpuno savladali neko gradivo, strepe da ih se slučajno ne prozove, te da ih cijeli razred sluša kako rade pogreške na nekom možda i jednostavnom pitanju. Oni od tog straha od razreda pogriješe kad ih se prozove za gradivo koje su odavno savladali pa tako npr. krivo odgovore čak i na zadatke tipa "11 plus 3, ili 3 puta 7".

No, ta javna prozivanja morate kao nastavnik pokušati eliminirati kod disleksičnih učenika ili, ako ih već ponekad i prozovete, **morate im pomoći na ploči** kad vidite da se zbunjuju oko stvari koje znate da znaju. No, isto tako kada sjede u klupi prilikom pismenog testiranja morate im ponekad pomoći i pratiti ih. Oni znaju otići u krivom smjeru kod rješavanja zadataka, te im i tu pokušavam pomoći pitanjima: "Kako ide, jesi li shvatio što se točno traži u zadatku?" i slično.

Kako učenike s disleksijom, ADHD-om ili autizmom prihvaćaju kolege i ostali profesori?

- **Učenici uglavnom pokazuju empatiju i razumijevanje**, pogotovo nakon što im na jednostavan način objasnim s čime se njihove kolege suočavaju. Neki profesori su bolje upoznati s problematikom od drugih, ali trudimo se surađivati. No, često se, nažalost u zbornicama, još uvijek može čuti kako neki kolege profesori nisu educirani za probleme učenja kod učenika s disleksijom ili se pak žale kako "ne mogu oni stići to sve". Radim u razredima s 24 ili 25 učenika i mislim da bi za sve bilo bolje da su razredi manji, recimo 15 učenika. Mislim da bismo tad imali kvalitetniji pristup svakom učeniku u razredu.

Suradnja sa školom i roditeljima

Kakav je stav vaše škole ili zbornice prema ovim učenicima?

- Nekoć nastavnici, ali čak i znanstvenici, nisu imali dovoljno znanja o disleksiji i možda su u školama učenici s disleksijom bili na neki način zapostavljeni na nastavi ili čak i isključivani iz grupe jer su označeni kao lijeni ili nezainteresirani. Danas, znamo da to nije tako, nego da toj djeci samo treba drugačiji pristup. U tom smislu škole podržavaju sve **smjernice Ministarstva obrazovanja oko disleksije, ADHD-a ili autizma**, i mi nastavnici na svaki način uključujemo tu djecu što je više moguće u nastavu i rad, čak i kad se čini da su oni malo izvan glavnog toka nastavnog procesa.

Shvaćamo da je to njihov mehanizam obrane od neugodnosti i danas znamo kako puno bolje pristupiti. Naravno, kao što sam već rekla, pitanje je možda pojedinog pristupa nastavnika, možda nema svatko pravi pristup metodi rada s disleksijom, a možda je često i nedostatak vremena najveći problem. Škola u svakom slučaju podržava pristup koji znači dodatan napor i malo drugačiji pristup oko te djece, ali ima i adekvatan stručni tim koji pomaže nastavnicima. Treba reći na kraju da Ministarstvo jest dalo smjernice u radu u pogledu disleksije, ADHD-a ili autizma, ali često su preopćenite, **pa se moramo sami snalaziti** i prilagođavati ih.

Kako reagiraju roditelji na poteškoće disleksičnog djeteta?

- Većina roditelja surađuje, ali ima i onih kojima je teško prihvatiti poteškoće djeteta. Nastojim ih informirati o potencijalima njihove djece, kao i o načinima na koje mogu pružiti podršku kod kuće.

Kako osiguravate da se djeca s disleksijom ili autizmom ne osjećaju izdvojenima?

- Uvijek nastojim postići osjećaj zajedništva u grupi kroz zajedničke aktivnosti i timski rad. Potičem njihove jače strane, poput kreativnosti ili dobrog pamćenja vizualnih informacija, što često pozitivno iznenadi njihove kolege.

Kakva je zapravo konkretno suradnja sa stručnjacima u tom pogledu?

- Suradnja s psihologom i logopedom je ipak ključna. Oni pružaju dodatne upute i savjete za rad s učenikom jer su stručno osposobljeni za prepoznavanje problema ili posebnosti kod učenika u nastavi.

** Članak je sedmi dio autorske teme "Disleksija u školi i društvu". Objavljuje se u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.*

VEZANE TEME

- Zagrebačka nastavnica: disleksična i LGBT djeca još su ponekad šikanirana u školama
- Intervju: 'Disleksični su izazov, ali i posebno blago u našim školama'
- Plave subote, crveni psi iliti sinestezija kod disleksičara (2. dio)
- Plave subote, crveni psi iliti sinestezija kod disleksičara (1. dio)

PODRŽI CROL DONACIJOM :)

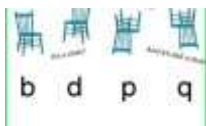

AKTUALNO

'Kap solidarnosti': prva LGBT+ akcija darivanja krvi u Srbiji i regiji

Plave subote, crveni psi iliti sinestezija kod disleksičara (2. dio)

Glazbeni pregled: indie rujan i inspirativni listopad

Plave subote, crveni psi iliti sinestezija kod disleksičara (1. dio)

PREPORUKA

Nešto je u vodi – Glas koncila reći će nam zašto smo queer

(Kako sam prestao) Biti peder u svakom smislu (osim karakterno) No. 100

Rekordan broj LGBT+ nogometašica na Svjetskom nogometnom prvenstvu koje je HRT-u nevažno

Sramite se.

NAJČITANIJE U TJEDNU

Kvazinovinar u staklenom ormaru: Luka Šarić i opsesija pederlukom

'Kap solidarnosti': prva LGBT+ akcija darivanja krvi u Srbiji i regiji

Zagrebačka nastavnica: disleksična i LGBT djeca još su ponekad šikanirana u školama

Intervju: 'Disleksični su izazov, ali i posebno blago u našim školama'

Plave subote, crveni psi iliti sinestezija kod disleksičara (2. dio)

CroL.hr
5,998 followers

Follow Page

Share

[Naslovna](#)[Impressum](#)[Uvjeti korištenja](#)[O projektu/About us](#)[Politika kolačića](#)

Copyright © 2024 CroL. All Rights Reserved. Dizajn CroL.hr . Sva prava pridržana.

Članci s portala crol.hr smiju se prenositi uz obvezno jasno istaknut izvor u obliku poveznice na originalan tekst te uz uvjet da ih ne zaštićujete autorskim pravom.

*Stavovi izneseni u kolumnama i komentarima su osobni stavovi autora i ne odražavaju nužno stav redakcije portala Crol.hr
Portal CroL.hr financijski podupire Agencija za elektroničke medije (AEM)

crol.hr je dio Mreže emancipacije E-net

